

האיש הזה, מהו? חוזר בתשובה?

*

האָפּס הוא אינסוף. הוא חוזר תולעת קוסמולוגי
דרכו באות רמות למחק את מה שיש למחק.
הוא השורה היחידה בארבע ג'יגה לוגים
שבה נמצא הבאג ובה נותרת רק בת צחוק.

זה לא חדש: כמה דורות הופך בנה הצ'שיר
(היית מאמין? חתול שמתלקק כחק).
הוא מקפל בלשון הלילה את טבור השחר,
ומקמפל אינסוף טללים לחבל צח כקוק.

בעוד שנה או שנים אלמד אותך לקרא
את שמע (ולא יזיק גם לעבד על שריר הבטן).
נחזיק בחבל נאמץ עינים ונקרס

לגן של שרדינגר, בין הפיתון לעץ הפטל.
אתה תחדל להיות חתול – תפרח עם טבעות
אולימפיות. אני אשמע את הרמות באות.

ויהי במחצית מסע-כפה לילי
 ושמי הדולבי-דיגיטל-חמש-אחת שחקו
 כשפים על פני שעריהם –
 מטפחת גחלילית
 וזקוקין של פעמון-רוחות השתוחו
 כשחמשה (...dot one) שחקים
 חשכו על הוד של צעקה – – –

כי הקדוש ברוך הוא במכה
 רסק (מכה נצחת! אלהינו!)
 את ג'ארת האמת הענקה
 והנצחית, רסס אותה עלינו
 באיין-מספר בקבוקנים של לק
 צפויים ותתרנים כדי יאוש
 (כי איזה סלע לאינסוף נחלק?)
 ועל אפו – הפוך: אני באוש
 ולפיכך מאוס ומסלק
 מתחת הכפה המככבת – – –

אבל כש'רגלי שנית משלך
 כמ'רגלית בקבוק שחוק כ'אבן
 ('חוק בק'אבן!' מ'ישהו לחש)
 אני נותן לו להצמיא אותי
 עד קצה כפת הלילה בחשש
 ששם הוא עוד נודף על קבר שמי האמתי.

One-trick pony

כל הספרים בטמאה.
כל התפלות יגעות.
העין שפעם השפילה, סמאה
מכל המצוות הגאות.

כל חמשים ומאה.
קול מכבשי תהלות.
האזן שפעם הסמיקה, שמעה
לקול תגרני הסגלות.

האזן שפעם יצאה ממצרים
הספיק גם הספיק בצקה להחמיץ.
חמש חליפות מתוהות את העין.
כבודנו הושב באמתחת השפיץ.

כל מה ששרה אמרה.
כל הירידות לדרום.
האח שננטש לפתחי עמרה,
כל לילה עולה בחדרון.

קול האצבע המורה.
כל החמרות לכארון.
הילד שפעם נלטש, הוא מראה
של רכב בלי ברקס במדרון.

הרכב שפעם עלה השמימה
משך ומשך ושרף את הקפיץ.
חמש אצבעות – אם השמאל ואימינה –
שולבות את האש בדינים של הכביש.

כל הקלפים בארוה.
כל הסוסים במירון.
המוסטנג שפעם חבט ערבה,
הוא פוגי עם טריק אחרון.

הפוגי שפעם בדר את העין
כסה (הקוסם מחרף אז הציץ).
חמש מגבעות עטורות השולים
נושאות לחנם את כותרת הציץ.

כל התורה עזובה.
כל הספור, האורות...
האיש הזה מהו, חוזר בתשובה
או כלה פוגי בארון?

כל כליתו יעוצה.
(כל יועצי הרעות).
אך קול חכמים שהרעיד לו ביצה,
הוא לא ישכח מזרעו.

ביצה שנולדה על קוצות אבודות
בין יום טוב לתכלת הטיש בקרלין
חוזרת אל איה מקום כבוד
עם חמת תפוחה מאבני נעורים.

עם כל חזקתה בתמה
עם כל המלים הטמאות.
עם זרוע שפעם יורדת דומה
ופעם עולים בה שמות.